

SNĚHULÁCI

Miloše
Kratochvíla

NOSY

Všichni sněhuláci tvrdí,
a jsou na to velmi hrdí,
že mají nejdelší nos.
„Lžete!“ volá na ně kos,
„měli byste vidět čápy!“

Sněhuláky málo trápí
ukříčené kosí řeči:
„Žvanění nás nepřesvědčí.
Přived' je a ukáže se!“
Kos je v koncích. Zlost jím třese:
„Čápi odletají na jih,
prezimovat v teplých krajích...“

„Zase žvaníš,“ nevěří mu
a jsou hrdí celou zimu
na své sněhulácké nosy.
Navíc pomlouvají kosy...“

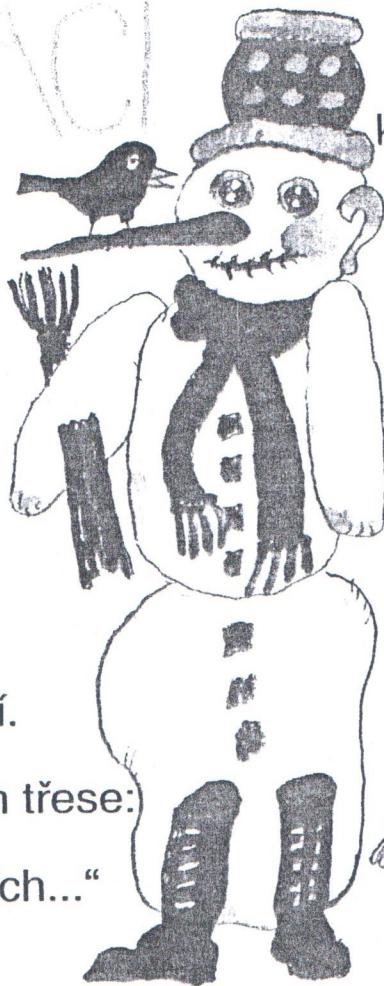

OPAVY

Sněhulák se nejvíce
asi bojí zajíce.

Jak ho vidí hopsat v poli,
mává koštětem jak holí
a třese jím strach i hněv,
že mu skočí na mrkev.

Proto, kromě doby tání,
sněhulák se nepředklání.

TANCOVÁČÍ

Vzal sněhulák sněhulačku
k Rumburku na tancovačku
Nejhezčí je tancování
na zachumelené stráni!
Deset párů sněhuláků
při hvízdání severáku
a s košťaty nad hlavou
tančí polku klouzavou...

Někteří se ale báli,
aby tancem neroztáli –
dvě tři polky, a to stačí.
Sněhuláci tančí radši
– zejména ti z Rumburku –
sněhuláckou mrazurku.

ZÁPAS

Vychloubal se Tonda Máka,
že přepere sněhuláka.

„Umím zápasnické chvaty!“
Hbitě shodil všechny šaty
a jen v trenýrkách a tričku
hrozil: „Dám ti na mrkvičku!“

Chytil sněhuláka v pase,
hned však bylo po zápase –
ztuhl zimou a v tu ránu
byl bílý jak z porcelánu.
I sněhulák má své triky
na doterné zápasníky.

Tonda leží po těch hrátkách
doma s rýmou – na lopatkách.